

Til distriktsstyrene i Oslo, Bergen og Trondheim :

DIREKTIV OM Å OPPRETTE LOKAL KAMPUCHEA-KOMITE.

Vi ber dere om å opprette lokal Kampuchea-komite så raskt det er politisk og praktisk mulig.

Begrunnelse:

Kampen som det Kampucheanske folket fører mot den Sovjet-støtta Vietnam-okkupanten, har i nesten ett år vært det viktigste internasjonale spørsmålet for anti-imperialister. Men solidaritetsarbeidet både her i landet og ellers har ikke stått i rimelig forhold til den store betydninga frigjøringskrigen har. Her i Norg har en rekke forhold bidratt til et relativt svakt utvikla solidaritetsarbeid, tvil om Pol Pot-regjeringas politikk fra 1975, krisetendensene i partiet mm. Vi mener at solidaritetsarbeidet ikk lenger kan vente. Kampuchea-spørsmålet vil fortsatt være uhyre viktig i lang tid framover. Motstandskampen befinner seg også i en fase hvor internasjonal solidaritet er helt nødvendig for å bidra til positiv utvikling i den militære kampen. Kampuchea er på mange måter "1980-åras Spania". Den gang var det Hitler-fascismen som brukte Spania som prøvefelt for videre ekspansjon. I dag er det de sovjetiske sosialimperialismen som bruker Demokratisk Kampuchea som sitt prøvefelt. Dette gjør solidaritetsarbeidet desto viktigere.

I første omgang bør vi sikre lokalkomite i Oslo, Bergen og Trondheim. Vi oppfordrer Tromsø til å vurdere om de kan opprette komite.

I august/desember ba vi en del distriktsstyrer om å vurdere mulighetene for og behovet for Kampuchea-arbeid lokalt, samt vurdere 3.verdenkomiteens framtid. Svarene er noe forskjellig (en del har enda ikke svart). Men felles for svarene er at kameratene ser det som nødvendig å prioritere opp Kampuchea-arbeidet, sjøl om en del ser det som vanskelig å starte komite i første omgang. Det er også på bakgrunn av denne høringsrunden at vi nå tar dette initiativet.

Noen synspunkter på oppstarten av komiteen:

Komiteen bør være så politisk brei som mulig. Bestå av enkeltpersoner, aktivister og kjente personer som støtter. Komiteen bør opprettes på et møte hvor en rekke enkeltpersoner er invitert. Det politiske grunnlaget bør være så enkelt som mulig. Først og fremst er disse tre spørsmåla viktig å få med: Å få markert at Sovjet direkte støtter Vietnams okkupasjon, reise kravet om Vietna

ut av Kambodja nå, og forsvar av Kambodjas nasjonale uavhengighet. En bør ikke ta standpunkt til perioden fra 1975 til Vietnams okkupasjon. En bør heller markere at trass i ulike syn på tidligere perioder, samles en om hovedspørsmålet: Vietnam ut av Kambodja. At FN har markert med overveldende flertall at det er Demokratisk Kambodjas regjering som betraktes som eneste lovlige regjering, er også naturlig å ta vare på.

Oslo-komiteen bør dannes før jul. De øvrige så raskt som mulig. I første omgang er dette sjølstendige lokale komiteer uten landsledelse. Innen rimelig tid på nyåret bør Oslo-komiteen invitere øvrige komiteer (og andre interesserte i landet) til et konstituerende møte som danner en landsomfattende solidaritetskomite.

For øvrig må dere legge lokale vurderinger til grunn for hvordan komiteen skal se ut, hvordan den skal arbeide mm.

En lokal Kambodja-komite vil sannsynligvis kreve krefter fra annet anti-imperialistisk arbeid. Så langt det er mulig bør vi om at 3. verdenkomiteen lokalt ikke svekkes for sterkt, så sant dere ikke mener dette er nødvendig. Dere må avgjøre dette ut fra lokale vurderinger.

Vennskapssambandet Norge-Kambodja blir opprettholdt "på papiret" med postboks og adresse. Samtidig er det klart at vennskapssambandet ikke er den mest naturlige formen et solidaritetsarbeid for et kjempende folk bør ha. Inntil normale forhold er gjenopprettet i Demokratisk Kambodja, trengs en aktiv solidaritetskomite.

I Stockholm fortsetter arrangementskomiteen for konferansen som et internasjonalt koordinerende sekretariat for Kambodja-solidaritet. Etter hvert vil dette sekretariatet sikkert bidra med informasjonsmateriale, foredragsholdere mm.

Oslo-komiteen vil i starten også være istand til å sende materiale til de komiteene som ønsker det.

Målet bør etter hvert være å bygge opp en reell landsomfattende komite. Vi bør gi oss den tida vi trenger for å få komiteen politisk brei nok. Men situasjonen i Kambodja tilsier at vi skynder oss så godt vi kan.

1. desember -79,
kameratslig hilsen
SKAU.